

Препратки за „Християнски живот и служба — учебна тетрадка“

3-9 МАЙ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ЧИСЛА 27-29

„Подражавай на безпристрастието на Йехова“

w13 15/6 10, абз. 14

Цени по-пълно качествата на Йехова

¹⁴ Петте сестри отишли при Моисей и го попитали: „Нима трябва името на баща ни да изчезне от рода му, понеже той нямаше син?“ После го помолили: „Дай ни наследство сред братята на баща ни.“ Дали Моисей им казал, че не може да бъде направено изключение от правилото? Не, той ‘представил техния случай пред Йехова’. (Чис. 27:2-5) Тогава Йехова казал на Моисей: „Дъщерите на Салпаад имат право. Трябва непременно да им дадеш наследство сред братята на баща им и така да им предадеш наследството на баща им.“ Йехова направил нещо повече. Той наредил на Моисей: „Ако някой умре, без да има син, нека неговото наследство бъде предадено на дъщеря му.“ (Чис. 27:6-8; Ис. Н. 17:1-6) Оттогава нататък всички израилтянки в същата ситуация щели да бъдат защитени.

w13 15/6 11, абз. 15

Цени по-пълно качествата на Йехова

¹⁵ Само какво безпристрастно решение било това! Йехова се отнесъл с достойнство към тези жени в неравностойно положение, както се отнасял към израилтяните с по-благоприятни обстоятелства. (Пс. 68:5) Това е само един от многобройните библейски разкази, които потвърждават, че Йехова проявява безпристрастие към всички свои служители. (1 Царе 16:1-13; Деян. 10:30-35, 44-48)

w13 15/6 11, абз. 16

Цени по-пълно качествата на Йехова

¹⁶ Как можем да сме безпристрастни подобно на Йехова? Не бива да забравяме, че в това се включват две неща. Само ако сме безпристрастни, ще се *отнасяме* към другите непредубедено. Но може би смяташ, че нямаш предразсъдъци и си безпристрастен. Вероятно ще се съгласиш обаче, че не винаги е лесно да преценим обективно чувствата си. Тогава как можем да разберем дали наистина сме безпристрастни? Когато Исус искал да разбере какво мислят хората за него, той попитал доверените си приятели: „Какво казват хората, кой е Човешкият син?“ (Мат. 16:13, 14) Защо не постъпиш по същия начин? Попитай някой свой приятел, който откровено ще ти каже дали имаш репутация на безпристрастен човек. Какво да направиш, ако той смята, че понякога проявяваш пристрастие към другите поради тяхната раса, образование и социално положение? Моли се усърдно на Йехова да ти помогне да промениш нагласата си, така че да му подражаваш по-пълно в проявяването на безпристрастие. (Мат. 7:7; Кол. 3:10, 11)

Духовни бисери

it-2-E 528, абз. 5

Приноси

Приноси за изливане. Приносите за изливане били принасяни с повечето други жертви, особено след като израилтяните се заселили в Обетованата земя. (Чи 15:2, 5, 8-10) Това било вино („опияняващо питие“) и се изливало върху олтара. (Чи 28:7, 14; сравни Из 30:9; Чи 15:10) Апостол Павел писал на християните във Филипи: „Дори да се изливам като принос за изливане върху вашата жертва и върху службата, която вършите, подтикнати от вяра,

аз се радвам.“ Тук той използвал примера с приноса за изливане, за да изрази готовността си да дава всичко от себе си в полза на своите събратя. (Флп 2:17) Малко преди смъртта си Павел писал на Тимотей: „Аз вече се изливам като принос за изливане и времето за моето освобождаване наближава.“ (2Ти 4:6)

10-16 МАЙ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ЧИСЛА 30, 31

„Изпълнявай обетите си“

it-2-E 1162

Обет

Доброволен, но обвързващ. Обетите били напълно доброволни. Но щом дадял обет, човек бил задължен от Божия закон да го изпълни. Всъщност изразът „обвързва душата си с обет“ показва, че човек гарантирал с живота си за изпълнението на дадената дума. (Чи 30:2; виж също Ри 1:31, 32) И тъй като е засегнат животът ни, е разбираемо защо Писанието ни насърчава да сме изключително внимателни, преди да дадем обет, и да обмислим добре задълженията, произтичащи от него. В Закона се казвало: „Ако дадеш обет пред своя Бог, Йехова, ... [той] непременно ще го изиска от тебе и ако не го изпълниш, това ще бъде грях от твоя страна. Ако обаче не дадеш обет, това няма да бъде грях от твоя страна.“ (Вт 23:21, 22)

it-2-E 1162

Обет

Тържествено обещание пред Бога, че човек ще извърши някакво действие, ще даде принос или дар, ще изпълнява определен вид служба или ще се въздържа от

дадени неща, които сами по себе си не са забранени. Обетът бил даван доброволно. Тъй като бил тържествено обещание, той имал силата на клетва и понякога двете думи се споменават заедно в Библията. (Чи 30:2; Мт 5:33) Думата „обет“ се отнася главно за изявление на намерението, а думата „клетва“ — за обръщение към някой високопоставен като свидетелство за истинността или обвързващия характер на изявлението. Клетвите често били изричани при сключването на договор. (Би 26:28; 31:44, 53)

w04 1/8 27, абз. 3

Основни моменти от книгата Числа

30:6-8: Може ли някой християнин да прекрати обета на съпругата си? По отношение на обетите днес Йехова се отнася към всеки един от поклонниците си поотделно. Например отдаването на Йехова е личен обет. (Галатяни 6:5) Съпругът няма право да го отхвърли или прекрати. Съпругата обаче не бива да дава обет, който е в противоречие с Божието Слово или със задълженията ѝ към нейния съпруг.

Духовни бисери

it-2-E 28, абз. 1

Йефтай

Хората можело да бъдат посветени на Йехова за специална служба при светия шатър. Родителите имали право да вземат това решение за децата си. Такъв бил случаят със Самуил. Още преди той да се роди, майка му Анна дала обет да го посвети на Йехова. Съпругът ѝ Елкана одобрявал този обет. Веднага щом Самуил бил отбит, Анна го завела при светия шатър. Освен това тя принесла и животинска жертва. (1Ца 1:11, 22-28; 2:11) Самсон също бил посветен за специална служба на Бо-

га като назирей. (Съд 13:2-5, 11-14; сравни Чи 30:3-5, 16, където се говори за властта на бащата над дъщеря му)

17-23 МАЙ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ЧИСЛА 32, 33

„Изгонете пред себе си всички жители на земята“

w10 1/8 23

Знаеш ли...

Какво представлявали „свещените височини“, които често се споменават в Еврейските писания?

Преди израилтяните да влязат в Обетованата земя, Йехова им казал да премахнат всички места за поклонение, направени от ханаанците, живеещи там. Йехова заповядал: „Унищожете всички техни каменни изображения, унищожете също и всичките им изображения от лят метал и разрушете всички светилища, които са издигнали.“ (Числа 33:52) Тези средища за фалшиво поклонение може да са били открити места, разположени на върха на някой хълм, или платформи, издигнати на други места, например под някое дърво или в самия град. (3 Царе 14:23; 4 Царе 17:29; Езекиил 6:3) Там били поставяни олтари, обредни и свещени стълбове, изображения, поставки за изгаряне на тамян и други предмети за поклонение.

w08 15/2 27, абз. 5-6

Да извлечем поука от грешките на израилтяните

Днес се сблъскваме с много предизвикателства, подобни на тези, с които се сблъскали израилтяните. В съвременното общество има много идоли. Сред тях са парите, някои звезди на шоубизнеса, из-

вестни спортисти, политически партии, определени религиозни водачи и дори членове на семейството. Всеки един от тези идоли би могъл да заеме централно място в живота ни. Ако се сприятеляваме с онези, които не обичат Йехова, може да разрушим взаимоотношенията си с него.

Непозволените сексуални отношения били главна част от поклонението на Ваал, която привлякла и подмамила много израилтяни. В подобна примка се хващат и някои от съвременните служители на Бога. Например докато е сам въщи, един любопитен или невнимателен човек може лесно да омърси съвестта си само с едно щракване на мишката. Колко тъжно би било, ако един християнин се изкуши да гледа порнография по Интернет!

it-1-E 404, абз. 2

Ханаан

Исус Навиев „не пропуснал нито една дума“ от всичко, което Йехова бил заповядал на Моисей относно унищожението на ханаанците. (ИсН 11:15) Но израилтяните не последвали добрия му пример и не изкоренили напълно всички, които осквернявали земята. Тъй като останали да живеят сред тях, ханаанците им оказали покваряващо влияние. След време това довело не само до престъпност, неморалност и идолопоклонство, но и до смъртта на много повече хора, отколкото биха загинали, ако израилтяните вярно били изпълнили заповедта да премахнат този народ. (Чи 33:55, 56; Съд 2:1-3, 11-23; Пс 106:34-43) Йехова бил предупредил израилтяните, че присъдите му са безпристрастни и че ако имат отношения с ханаанците, сключват брак с тях и приемат религиозните им обичаи и упадъчни действия, те неминуемо ще получат същата

смъртна присъда и „земята ще ги избълва“. (Из 23:32, 33; 34:12-17; Ле 18:26-30; Вт 7:2-5, 25, 26)

Духовни бисери

it-1-E 359, абз. 2

Граница

След определянето на географското разположение на племената чрез жребий било нужно да се установят границите на всяка територия предвид втория фактор: размера на племето. „Чрез жребий разпределете земята помежду си според племената и родовете си, за да я притежавате. На онзи род, който е многоброен, увеличете наследството, а на онзи, който е малоброен, намалете наследството. Всеки ще притежава онова, което му се падне чрез жребия.“ (Чи 33:54) Решението чрез жребий, определящо приблизителното географско място, не се променяло, но можело да има промени в размера на наследството. Затова, когато се оказала прекалено голяма, земята на Юда била намалена, като части от нея били дадени на племето на Симеон. (ИсН 19:9)

24-30 МАЙ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ЧИСЛА 34-36

„Намери убежище при Йехова“

w17.11 9, абз. 4

Направил ли си Йехова свое убежище?

⁴ А какво се правело в случай на неумишлено убийство? Въпреки че постъпката му не била преднамерена, убиецът все пак носел вина за проливане на невинна кръв. (Бит. 9:5) Към него обаче можело да бъде проявена милост. Било му позволено да избяга от отмъстителя за кръвта в един от

шестте града за убежище. Там щял да намери защита. Убиецът трябвало да остане в града до смъртта на първосвещеника. (Чис. 35:15, 28)

w17.11 9, абз. 6

Направил ли си Йехова свое убежище?

⁶ Пристигайки в града за убежище, извършилият неумишлено убийство първо трябвало „да представи своя случай пред старейшините“, седящи при градската порта. Те трябвало да го приемат радушно. (Ис. Н. 20:4) След това го изпращали на съд при старейшините на града, в който е станало убийството. (**Прочети Числа 35:24, 25.**) Само ако установели, че убийството е неумишлено, те позволявали на беглеца да се върне в града за убежище.

w17.11 11, абз. 13

Направил ли си Йехова свое убежище?

¹³ Веднъж влязъл в града, беглецът бил в безопасност. Бог казал: „Тези градове нека да ви служат за убежище.“ (Ис. Н. 20:2, 3) Йехова не изисквал убиецът да бъде съден отново за същото деяние, нито пък било позволено на отмъстителя за кръвта да влезе в града и да го убие. Нямащо да се страхува от отмъщение. В града той бил на сигурно място и имал защитата на Йехова. И все пак не бил в **затвор**. Беглецът имал възможност да работи, да помага на другите и да служи спокойно на Йехова. Той можел да се радва на щастлив и удовлетворяващ живот.

Духовни бисери

w91 1/9 6, абз. 13

Съответстващ откуп за всички

¹³ Но нито Адам, нито Ева ще имат полза от откупа. Моисеевият закон съдържал

принципа: „Нито да взимате никакъв откуп за живота на убиеца, който като виновен заслужава смърт.“ (Числа 35:31) Адам не бил подлъган, така че грехът му бил съзнателен, умишлен. (1 Тимотей 2:14) Той се равнявал на убийство на потомците му, защото те наследили неговото несъвършенство, попадайки по този начин под наказанието на смъртта. Ясно е, че Адам заслужавал смърт, защото като съвършен човек той съзнателно избрал да не се подчини на божия закон. Би било против праведните принципи на Йехова, да приложи откупа в полза на Адам. Но плащането на заплатата за Адамовия грях осигурява отменянето на смъртната присъда над Адамовото потомство! (Римляни 5:16) В правен смисъл, унищожителната сила на греха е пресечена директно при източника му. Принасящият откупа ‘вкусва смърт за всеки човек’, понасяйки последствията от греха вместо всичките Адамови деца. — Евреи 2:9; 2 Коринтяни 5:21; 1 Петър 2:24.

31 МАЙ — 6 ЮНИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 1, 2

„Бог е този, който съди“

w96 15/3 23, абз. 1

Йехова обича праведността и справедливостта

Назначените старейшини на сбора имат задължението да съдят в случай на сериозно прегрешение. (1 Коринтяни 5:12, 13) Като правят това, те трябва да помнят, че божията справедливост се стреми да окаже милост, където е възможно. Ако няма основание за това — както в случая на неразкайващите се грешници, — тогава не

може да се прояви милост. Но старейшините няма да изключат един такъв грешник от сбора поради отмъстителност. Те се надяват, че самата мярка на изключването ще го накара да се осъзнае. (Сравни Езекиил 18:23.) Под главенството на Христос старейшините служат на интересите на справедливостта и това включва те да бъдат като „заслон от вятър“. (Исаия 32:1, 2) Затова те трябва да проявяват непредубеденост и благоразумие. — Второзаконие 1:16, 17.

w02 1/8 10, абз. 4

Подчинявайте се лоялно на установената от Бога власт

⁴ Но не било достатъчно само да познаваш Закона, за да бъдеш съдия. Като несъвършени хора, старейшините трябвало да бъдат нащрек, за да овладеят всяка една от своите нежелани склонности, като егоизъм, предубеденост и алчност, които могли да изкривят тяхното съдене. Моисей им казал: „В съда да не гледате на лице; да изслушвате малкия, както големия; да се не боите от човешко лице, *защото съдът е Божий.*“ Да, съдиите на Израил съдели вместо Бога. Каква вдъхваща страхопочитание привилегия било това! — Второзаконие 1:16, 17.

Духовни бисери

w13 15/9 9, абз. 9

Напомнанията на Йехова са надеждни

⁹ Когато израилтяните започнали своето 40-годишно пътуване из „вдъхващата страх пустиня“, Йехова не им осигурил предварително конкретни подробности как ще ги ръководи и защитава и как ще се грижи за тях. Въпреки това той многократно показал, че могат да имат доверие в него и в напътствията му. С помощта на

облачен стълб през деня и огнен стълб през нощта Йехова напомнял на израилтяните, че имат подкрепата му, докато ги водел през негостоприемната пустош. (Втор. 1:19; Из. 40:36-38) Той се грижел и за основните им нужди. 'Дрехите им не се износили и краката им не отекли, нищо не им липсвало.' (Неем. 9:19-21)

7-13 ЮНИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 3, 4

**„Законите на Йехова са мъдри
и справедливи“**

it-2-E 1140, абз. 5

Разбиране

Чрез прилежно изучаване и прилагане на Божието Слово и заповеди човек може да получи по-голямо прозрение дори от своите учители и повече разбиране от по-възрастните. (Пс 119:99, 100, 130; сравни Лу 2:46, 47) Това е така, защото мъдростта и разбирането са заложени в наредбите и съдебните решения на Бога; ето защо, ако Израил вярно ги спазвал, околните народи щели да го смятат за „мъдър и разумен“ народ. (Вт 4:5-8; Пс 111:7, 8, 10; сравни 3Ца 2:3) Онзи, който притежава разбиране, съзнава, че Божието Слово е неприкосновено, иска да живее според него и моли Йехова за помощ във връзка с това. (Пс 119:169) Той позволява на Божието послание да пусне дълбоки корени в него (Мт 13:19-23), записва го върху „плочата на сърцето си“ (Пр 3:3-6; 7:1-4) и развива омраза към „всеки погрешен път“ (Пс 119:104). Когато бил на земята, Божият син показал, че притежава такова разбиране, и дори отказал да избегне смърт-

та на мъченически стълб, понеже според Писанието той трябвало да умре по този начин. (Мт 26:51-54)

w99 1/11 20, абз. 6-7

Когато избилствува щедростта

Изумена от това, което чула и видяла, царицата смирено отговорила: „Честити [щастливи — NW] тия твои слуги, които стоят всякога пред тебе, та слушат мъдростта ти.“ (3 Царе 10:4-8) Тя не определила слугите на Соломон като щастливи, заради разкоша, с който били заобиколени. Те по-скоро били благословени, защото могли постоянно да слушат дадената от Бога мъдрост на Соломон. Какъв хубав пример днес е Савската царица за хората на Йехова, които се наслаждават в мъдростта на самия Създател и на неговия Син, Исус Христос!

Заслужава също да се отбележи следващото изказване на царицата към Соломон: „Да бъде благословен Господ [Йехова — NW], твоят Бог.“ (3 Царе 10:9) Явно тя съзряла намесата на Йехова в мъдростта и благоденствието на Соломон. Това е в съгласие с нещата, които Йехова по-рано обещал на Израил. 'Да пазите повеленията ми — казал той — е мъдростта ви и благоразумието ви пред очите на племената, които, като чуят за всички тия повеления, ще рекат: „Ето, мъдри и разумни люде са тия на тоя велик народ.“' — Второзаконие 4:5-7.

w07 1/8 29, абз. 13

Дали си „богат пред Бога“?

¹³ Когато излива благословии върху служителите си, Йехова винаги ги дарява с най-доброто. (Яков 1:17) Например, когато Йехова дал на израилтяните земя, в която да се установят, това било земя, къде-

то „текат мляко и мед“. Въпреки че страната Египет била описана по същия начин, земята, която Йехова дал на израилтяните се различавала най-малко в едно забележително отношение. Моисей казал на израилтяните, че това било „земя, за която Господ, твоят Бог, се грижи“. С други думи те щели да имат благоденствие, защото Йехова щял да се грижи за тях. Докато израилтяните били верни на Йехова, те се радвали на богатите му благословии и начинът им на живот бил видимо много по-добър от живота, който водели всички околни народи. Наистина, единствено благословията на Йехова „обогатява“! (Числа 16:13; Второзаконие 4:5-8; 11:8-15)

Духовни бисери

w04 15/9 25, абз. 3

**Основни моменти от книгата
Второзаконие**

4:15-20, 23, 24: Дали забраната да се правят идоли означава, че е погрешно да се правят изображения за украса? Не. Тази забрана се отнася за идоли, или изображения, за поклонение — на които хората да се ‘кланят и да им служат’. Писанието не забранява да се правят скулптури или да се рисуват изображения за украса. (3 Царе 7:18, 25)

14-20 ЮНИ

СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО ВТОРОЗАКОНИЕ 5, 6

„Учи децата си да обичат Йехова“

w05 15/6 20, абз. 11

**Родители, осигурявайте нужното
за семейството си**

¹¹ Що се отнася до този въпрос, може би няма други стихове, които да се цитират

толкова често, колкото Второзаконие 6:5-7. Моля, отворете Библията си и прочетете тези стихове. Обърнете внимание, че на родителите първо е казано да изграждат своята собствена духовност, като развиват любов към Йехова и като приемат думите му присърце. Да, вие трябва да изучавате сериозно Божието Слово, като четете редовно Библията и размишлявате над нея, така че да придобиете истинско разбиране и да развиете любов към пътищата, принципите и законите на Йехова. В резултат на това сърцето ви ще бъде пълно с прекрасни библейски истини, които ще ви накарат да изпитвате радост, страхопочитание и любов към Йехова. Така ще притежавате изобилие от добри неща, на които да учите децата си. (Лука 6:45)

w07 15/5 15-16

**Как мога да помогна на децата си да
получат истинско образование?**

Твоите стремежи, идеали, ценности и интереси се проявяват не само в това, което казваш, но и в това, което правиш. (Римляни 2:21, 22) От най-ранно детство децата се учат, като внимателно наблюдават своите родители. Те разбират какво е важно за родителите им и тези неща често стават важни и за тях. Ако истински обичаш Йехова, децата ти ще виждат това. Например те ще видят, че четенето на Библията и изучаването са важни за тебе. Ще осъзнаят, че поставяш интересите на Царството на първо място в живота си. (Матей 6:33) Редовното ти присъствие на християнските събрания и участието ти в проповедната дейност за Царството, ще им покаже, че святата служба за Йехова е изключително важна за тебе. (Матей 28:19, 20; Евреи 10:24, 25)

w05 15/6 21, абз. 14

Родители, осигурявайте нужното за семейството си

¹⁴ Както е показано във Второзаконие 6:7, има много възможности, когато вие, родители, можете да водите духовни разговори с децата си. Когато пътувате с тях, домакинствате заедно или си почивате, ще намерите възможности да им осигурявате нужното в духовно отношение. Разбира се, не е необходимо постоянно да четете „лекции“ на децата си относно библейските истини. По-скоро се опитвайте да говорите с тях за насърчителни, духовни неща. Например в списанието „Пробудете се!“ се съдържат много статии на най-различни теми. Като ги използвате, можете да си говорите за животните, които е създал Йехова, за различни красиви места по света и за чудесното разнообразие от обичаи, традиции и начин на живот сред хората. Такива разговори може да подтикнат младите да прочетат повече неща от литературата, осигурена от класа на верния и разумен роб. (Матей 24:45-47)

Духовни бисери

w19.02 22, абз. 11

Любовта и справедливостта в древния Израил

¹¹ **Поуки:** Йехова вижда повече от външния вид; вижда какви сме отвътре, в сърцето си. (1 Царе 16:7) Не можем да скрием от него никакви мисли, чувства или дела. Той търси и поощрява доброто в нас. Но иска и да откриваме и контролираме погрешните мисли, преди да са прераснали в погрешни действия. (2 Лет. 16:9; Мат. 5:27-30)

21-27 ЮНИ

**СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО
ВТОРОЗАКОНИЕ 7, 8**

„Недей да сключваш брачни съюзи с тях“

w12 1/7 29, абз. 2

Защо Бог изисквал от служителите си да се женят само за други негови служители?

Йехова знаел, че Сатана иска да поквари хората от народа му, като ги накара да се покланят на фалшиви богове. Затова Бог ги предупредил, че невярващите ‘ще отвърнат синовете им и дъщерите им от него, така че да служат на други богове’. Това щяло да има сериозни последствия. Ако народът започнел да служи на други богове, щял да изгуби Божието благоволение и защита и така щял да стане лесна плячка за враговете си. Как тогава Месията щял да произлезе от този народ? Ясно е защо Сатана искал да подмами израилтяните да се женят за невярващи.

w15 15/3 30-31

Дали напътствието да се женим само „в единство с Господаря“ е все още приложимо?

Все пак Йехова е дал в своето Слово напътствието християните да се женят само в единство с Господаря. Защо? Той знае какво е най-доброто за неговите служители. Бог иска не само да ги предпази от болката вследствие на погрешно решение, но и иска те да са щастливи. В дните на Неемия много юдеи се женили за чужденки, които не се покланяли на Йехова. Затова Неемия споменал за лошия пример на Соломон. Макар че ‘неговият Бог го обичал, дори и него жените чужденки до-

вели до грях'. (Неем. 13:23-26) Така че напътствието на Йехова да се женим само за други негови верни служители е за наша полза. (Пс. 19:7-10; Иса. 48:17, 18) Като истински християни, ние сме благодарни за любещите грижи на Бога и разчитаме на неговото ръководство. Като се подчиняваме преди всичко на Йехова, показваме, че го приемаме за свой Върховен владетел. (Пр. 1:5)

w15 15/8 26, абз. 12

Внимавай с кого общуваш в тези последни дни

¹² Неженените християни, които искат да встъпят в брак, трябва да са особено внимателни с кого общуват. Божието Слово ясно казва: „Не се впрягайте в един ярем с невярващите. Защото какво общо има между праведността и беззаконието? Какво общо има между светлината и тъмнината?“ (2 Кор. 6:14) Библията съветва Божиите служители, които търсят брачен партньор, да се женят само за човек, който е „в единство с Господаря“, с други думи, да се женят само за отдаден, покръстен служител на Йехова, който живее според библейските учения. (1 Кор. 7:39) Когато се ожениш за човек, отдаден на Йехова, ще имаш партньор, който ще ти помага да останеш верен на Бога.

Духовни бисери

w04 1/2 13, абз. 4

Йехова се грижи за ежедневните ни потребности

⁴ Молитвата за ежедневния хляб трябва да ни напомня и за нуждата ни от духовна храна всеки ден. Въпреки че бил много гладен след дълго постене, Исус устоял на изкушението на Сатан да превърне камъ-

ните в хляб, като казал: „Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.“ (Матей 4:4) Тук Исус цитира пророка Моисей, който казал на израилтяните: „[Йехова] те смири, и като те остави да огладнееш, храни те с манна, която беше храна непозната на тебе и непозната на бащите ти, за да те научи, че човек не живее само с хляб, но че човек живее с всяко слово, което излиза из Господните уста.“ (Второзаконие 8:3) Чрез начина, по който снабдявал израилтяните с манна, Йехова се грижел не само за физическата им храна, но им давал уроци в духовно отношение. Един от тези уроци бил, че трябвало „да събират колкото им трябва за деня“. Ако събирали повече от необходимото за деня, това, което оставало, започвало да мирише и да червясва. (Изход 16:4, 20) Но не ставало така на шестия ден, когато трябвало да събират за два дни, за да имат и на сабат. (Изход 16:5, 23, 24) Така манната по въздействащ начин им напомняла, че трябва да бъдат послушни и че животът им зависи не само от хляба, но от „всяко слово, което излиза из Господните уста“.

28 ЮНИ — 4 ЮЛИ

**СЪКРОВИЩА ОТ БОЖИЕТО СЛОВО
ВТОРОЗАКОНИЕ 9, 10**

**„Какво иска от тебе Йехова,
твоят Бог?“**

w09 1/10 10, абз. 3-4

Какво изисква Йехова от нас?

Какво трябва да ни подтиква охотно да се подчиняваме на Бога? Моисей дава отговор на този въпрос с думите: „Да се боиш

от Йехова, твоят Бог.“ (12 стих) Това не означава, че трябва да изпитваме смразяващ страх от Бога, а по-скоро трябва да проявяваме почит и уважение към него и неговите пътища. Ако сме изпълнени с дълбоко страхопочитание към Бога, ще се стараем да не вършим нищо, което той не одобрява.

Тогава какво най-вече трябва да ни подтиква да се подчиняваме на Бога? Моисей казва: ‘Да обичаш Йехова и да служиш на Йехова, твоят Бог, с цялото си сърце и с цялата си душа.’ (12 стих) Любовете към Бога включва повече от чувства. В един справочник се казва следното: „Еврейските глаголи, изразяващи чувства, понякога се отнасят и за действията, произтичащи от тях.“ В същия справочник се казва още, че да обичаме Бога означава „да *постъпваме* любещо“ към него. С други думи, ако наистина обичаме Бога, ще *постъпваме* по начин, който му е угоден. (Притчи 27:11)

w09 1/10 10, абз. 6

Какво изисква Йехова от нас?

Ако охотно се подчиняваме на Бога, той ще ни благослови. Моисей казва: „Да спазваш заповедите ..., които ти давам днес за твое добро.“ (13 стих) Да, всяка заповед на Йехова — всичко, което той изисква от нас — е за наше добро. И как би могло да бъде иначе? В Библията се казва, че „Бог е любов“. (1 Йоан 4:8) Следователно Йехова ни дава само такива заповеди, които ще допринесат за нашето трайно благополучие. (Исаия 48:17) Ако спазваме всички изисквания на Йехова, ще си спестим много проблеми още днес и ще получим вечни благословии в бъдеще под управлението на неговото Царство.

c/ 16, абз. 2

Дали наистина можеш ‘да се приближиш до Бога’?

² В древността Авраам се радвал на такава близост. Йехова нарекъл патриарха ‘мой приятел’. (Исаия 41:8) Да, Йехова смятал Авраам за свой личен приятел. Авраам бил удостоен с тези близки взаимоотношения, защото ‘повярвал в Йехова’. (Яков 2:23, *НС*) Днес Йехова също търси възможности да „възлюби“ онези, които му служат, подбуждани от любов. (Второзаконие 10:15) Неговото Слово подканя: „Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той при вас.“ (Яков 4:8) В тези думи ние намираме както покана, така и обещание.

Духовни бисери

it-1-E 103

Енакимци

Народ от необичайно високи хора, които живеели в планинските райони на Ханан, както и в някои крайбрежни области, главно на юг. В определен период трима видни мъже от енакимците, Ахиман, Сесай и Талмай, живеели в Хеврон. (Чи 13:22) Там 12-те съгледвачи за първи път видели енакимци и 10 от тях със страх разказали за преживяното, твърдейки, че тези мъже били потомци на нефилимите от времето преди Потопа и че в сравнение с тях евреите били „като скакалци“. (Чи 13:28-33; Вт 1:28) Тъй като били с огромен ръст, с тях сравнявали дори много високи хора като емимците и рефаимците. А очевидно поради огромната им сила възникнала поговорката: „Кой може да устои пред синовете на Енак?“ (Вт 2:10, 11, 20, 21; 9:1-3)